

שיחת השבוע

יש חדש

לימוד ענייני המקדש

הננו מזכירים את קריאת הרבי מליובאוויטש להוסיף בימי בין המצרים בלימוד התורה ובנתינת צדקה, ובמיוחד בלימוד ענייני המקדש – בתורה שבכתב (פרשיות תרומה, ויקהל-פקודי; יחזקאל פרק מ"ג), בתורה שבעל-פה (מסכת מידות) ובהלכה (הלכות בית הבחירה לרמב"ם). עלידי לימוד זה נוכח שיתקיימו דברי המדרש: "לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה, ובשכר קרייתו, שיתעסקו לקרות בה, אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית".

ועידת המחנכים הל"ח

בימים ראשון-שלישי, י"ב-י"ד במנחם-אב, תתקיים הוועידה השנתית השלושים ושמונה של המחנכים, שמארגן המרכז החינוכי-חסידי שעלידי צעירי אגודת חב"ד באה"ק. הרב נפתלי רוט, יו"ר הוועידה, אומר שהשנה תעמוד הוועידה בסימן 'חינוך במשנת הרבי לרגל חמישים שנה למבצע חינוך'. פרטים והרשמה בטל' 02-5000770 ובאתר chabad4u.org.

ימי עיון לנשים

אור חיה, המרכז לאישה היהודייה, מארגן שלושה ימי עיון באולמי גוטניק, רח' בית הדפוס 11 ירושלים, בימים שלישי-חמישי, ה'ז' במנחם-אב (21.7-17), בנושא תודה. פרטים והרשמה בטל' 02-5374927, 054-8894700.

רשת קייטנות חב"ד
בפריסה ארצית
סרקו את הברקוד
והרשמו לקייטנה
הקרובה אליכם

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
19:14	19:30	19:22	19:29	19:24	20:12
20:30	20:33	20:35	20:30	20:25	21:20

פרקי אבות פרק א

**שבת, ישראל,
קדם והזמנים**

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

שמצווה לומר דבר הנשמע, כך מצווה שלא לומר דבר שאינו נשמע".

אם אצל רבנים יכול להיות מצב שחסר חלילה 'החלק החמישי', קל וחומר אצל פקידים ושופטים. הללו יושבים במגדלי שן, מנותקים מחיכוך אמיתי עם הציבור, וגם אין להם שום אחריות על תוצאות החלטותיהם. הם יכולים להיות משכילים מאוד, אבל אין הם יודעים את אמנות הנהגת הציבור.

אפשר לשמוע מהם נימות בוז לפוליטיקאים. אכן, הפוליטיקה נגועה בפגמים רבים, אבל יש דבר אחד שממנו מתעלמים – האנשים האלה הם

"איש אשר רוח בו". משה מסמיק את יהושע (ציור: אהוב קליין)

נבחרו ציבור. מאחוריהם עומד ציבור שבחר בהם, וכדי להנהיגו נדרשו להקשיב לו, להבינו, לחוש את רחשי ליבו. נבחרו הציבור צריכים לתמרן בין צרכים ואינטרסים, לחפש דרכי פשרה, ולמצוא מכנה משותף שסביבו אפשר להתאחד.

זמן להתעשת

לשופטים ולפקידים אין הבנה כזאת. מבחינתם, ייקוב הדין את ההר. אלה כותבים פסקי דין, ואלה מנחיתים הנחיות, ובראיתם הציבור אמור לעבור לדום לפקודתם. מה לעשות, המציאות מורכבת הרבה יותר. התוצאה היא תבערה, תסיסה, תסכול וזעם גוברים והולכים. זה בדיוק חומר הדלק שקיצונים בשני הצדדים מייחלים לו.

מהדורסנות הזאת לא יכול לצמוח שום דבר חיובי. היא רק מגביהה חומות, מלבה אש של שנאת אחים, וקורעת אותנו מבפנים. בימים אלה, שבהם אנחנו אבילים על חורבן בית המקדש בשל שנאת חינוס, זה הזמן להתעשת ולחפש דרך לאיחוי וליתר הבנה הדדית ואהבת ישראל.

'החלק החמישי' של ההנהגה

צריך לדעת מה לומר, מתי לומר, איך לומר. לפעמים "כשם שמצווה לומר דבר הנשמע, כך מצווה שלא לומר דבר שאינו נשמע"

אשר נגזר על משה רבנו שלא להיכנס לארץ, ביקש מהקב"ה למנות מנהיג שימלא את מקומו. הקב"ה השיב לו: "קח לך את יהושע בן-נון, איש אשר רוח בו". חז"ל מפרשים ש"איש אשר רוח בו" הכוונה – "שיכול להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד".

כלומר, מנהיג אמיתי יודע להתנהל מול כל הגוונים בעם. הוא מבין את צרכיו של כל אחד ואחד, חש את תחושות ליבו, ומוצא את הדרך לדבר אל הציבור כולו. כי הנהגת ציבור היא דבר מורכב ביותר, ולעיתים נוצרות התנגשויות בין צורכי הפרט לצורכי הכלל, בין צרכיו של ציבור אחד לצרכיו של ציבור שני. כאן נדרש "איש אשר רוח בו".

במגדלי השן

מספרים על תלמיד-הכם צעיר שבא לקבל הסמכה לרבנות מרב גדול. הרב בחן את הצעיר בארבעת חלקי השולחן ערוך ונוכח שאכן הוא בקי בחומר ויודע את כל הדינים. אמר לו הרב: "אני רואה שלמדת היטב את ארבעת חלקי השולחן ערוך, אבל עכשיו עליך ללמוד את החלק החמישי". תהה הצעיר, שכן אין חלק חמישי לשולחן ערוך. אמר לו הרב: "החלק החמישי של השולחן ערוך הוא – איך להתנהל עם בני-אדם".

אמרה זו טומנת בחובה חוכמה עמוקה. אפשר לדעת מה כתוב בספרים, מה מותר ומה אסור, ולהיכשל בהנהגת הציבור. רב שמבקש להנהיג את עדתו כראוי צריך לדעת את 'החלק החמישי' – מה לומר, מתי לומר, איך לומר. לפעמים "כשם

שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

עלייה עצומה אחרי הירידה

הקשר בין פרשת פינחס לימי בין המצרים מתבטא הן בתחילת הפרשה הן בסופה, וגם בהפטר. הפרשה נפתחת בשבחו של פינחס ובשכר הרוחני שזכה לו "תחת אשר קנא לאלקיו ויכפר על בני ישראל".

מעשהו של פינחס (המתואר בסוף הפרשה הקודמת) בא על רקע ירידה רוחנית גדולה, שבאה לידי ביטוי בחטא חמור ובעונש כבד של מגפה שהכתה בעם ישראל, אך דווקא היא הובילה לעלייה רוחנית גדולה של חזרה בתשובה, ולמתן שכר לפינחס – "כרית קהנת עולם" – "לא נתכהן פינחס עד שהרגו לזמרי" (רש"י, מנחם כ"א, ב).

מן המעיין

מעל העדה

"יפקוד ה' אלוהי הרוחות לכל בשר איש על העדה" (במדבר כ"ז, טז). "על העדה" – שיתעלה ויתרומם מעל העדה.

(עיטורי תורה)

משפיע ולא מושפע

לא כמו שאמרנו ישראל בימי שמואל "תנה לנו מלך", היינו שהמלך יהיה בידם, אלא איש על העדה – שהוא למעלה ממנה ומשפיע עליה, ולא שיהיה מושפע ממנה.

(דגל מחנה אפרים)

מנהיג גדול לדור קטן

העולם סובר שעם התמעטות הדורות אפשר להסתפק במנהיגים קטנים יותר, אבל האמת הפוכה: ככל שהדור קטן יותר, הוא צריך למנהיגים גדולים יותר. משל לחולה – ככל שהוא חולה יותר, הוא צריך לרופא גדול יותר.

(חידושי הרי"ם)

מנהיג סבלן

"מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו" (רש"י). כאשר משה ראה את גודל שכרו של פינחס, חשש שמא ייבחר למנהיג, ולא הוטב הדבר בעיניו שיהיה לישראל מנהיג קנאי כזה. לכן ביקש מוהקב"ה שמנהיגם של ישראל יהיה סובל את כל אחד – שיהיה מנהיג סבלן ולא קנאי.

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

חדוות המפגש המחודש

בסוף הפרשה מתוארים פרטי קרבנות התמיד, השבתות, ראשי החודשים והמועדים. בתורת החסידות מוסבר עניין הקרבנות כקירוב בין הניצוץ האלוהי שנפל לתוך בעלי החיים לבין מקורו העליון, שזה עניין 'בירור הניצוצות'. החיבור המחודש אחרי הריחוק – גורם שמחה עצומה (תורת שמואל ת"ס). גם עצם החגים של סוכות ושמיני עצרת מבטאים את השמחה שאחרי עבודת התשובה של יום הכיפורים.

ההפטרות מסתיימת בדברי ירמיהו: "קדש ישראל לה' ראשית תבואתה, פל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם ה' (ירמיה ב, ג). גם הפסוק הזה מתפרש במובן הפנימי של עבודת התשובה. הכוונה היא, שעלידי עבודת התשובה מתהפכים ימי בין המצרים (צום י"ז בתמוז, שפוחת אותם, ועד צום תשעה באב, שחותם אותם) "לששון ולשמחה ולמועדים טובים".

האור המסנוור

אמרו חז"ל: "כל הצומות עתידים להתבטל לעתיד לבוא, חוץ מפורים ויום הכיפורים". לכאורה, מכיוון שהתורה היא נצחית, איך ייתכן שכל החגים יהיו בטלים בבוא הגאולה? מוסבר בחסידות, שאין הפירוש שהמועדים יתבטלו כפשוטו, אלא שהאור האלוהי יתגלה בגילוי רב

איש על העדה

ייצא מאהבת ישראל

"אשר ייצא לפניו" (במדבר כ"ז, יז). שנשמחתו תצא מאהבת ישראל, מלשון "נפשי יצאה בדברו". הסגולה העיקרית של מנהיג ישראל צריכה להיות מסירת נפש על כל יהודי.

(רבי יצחק מוורקה)

לצאת מגדר הרגיל

על מנהיג ישראל לדעת כי יש מצב שבו יש הכרח לצאת מגדר הרגיל לטובת הציבור – "אשר ייצא לפניו".

(רבי ישראל מצ'ורטקוב)

יוציאם ויביאם

הבחינה של המנהיג האמיתי היא בהליכתו לפני העם. אין הוא מתאים עצמו לטעם ההמון ואינו הולך לפי רוחו, אלא מנהיג את העם לפי הבנתו. הוא מעלה את העם אליו ולא יורד איתו. מנהיג כזה "אשר יוציאם" – מכל מיני תסבוכות ואסונות, "ואשר יביאם" – לממלכת הקדושה.

(אבן האזל)

טעם השינוי

"ונתתה מהודך עליו" (במדבר כ"ז, כ). רש"י מפרש: "פני משה כחמה, פני יהושע כלבנה". בש"ס נאמר "פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני לבנה", אך רש"י משנה וכותב "כחמה", "כלבנה". כי בלימוד בדרך הפשט אין מושג של 'פני חמה' או 'פני לבנה'.

(הרבי מליובאוויטש)

ועוצמתי ביותר, שיגבר ויאפיל על האור המיוחד של החגים. אין זה ביטול של הפסקה אלא של התמזגות, כמו אור הנר שאינו נראה כאשר השמש יוקדת בצוהריים.

מזה אפשר להבין את מעלת ימי בין המצרים לעתיד לבוא: אם האור שזרח בגאולה באופן רגיל, בימי השגרה, יגבר גם על האור של החגים, עד שיאפיל על האור הייחודי שלהם, כל שכן שהאור של החגים העתידיים, שייחפכו לשמחה, יהיה עוצמתי לאין ערוך.

בן המלך יצא לחופשי

היתרון של עבודת התשובה מתבטא בשמחה שהיא גורמת. נאמר (קהלת י"ז): "והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה". הפירוש הפנימי של הכתוב עוסק בנשמה בעודה בגוף, שעלידי עבודת התשובה "שבה אל בית אביה כנעוריה", כלשון התנאי (פרק לא):

"וזאת תהיה עבודתו כל ימיו בשמחה רבה, היא שמחת הנפש בצאתה מהגוף המתועב ושבה אל בית אביה כנעוריה, בשעת התורה והעבודה, וכמאמר רבותינו ז"ל להיות 'כל ימיו בתשובה', ואין לך שמחה גדולה כצאת מהגלות והשביה, כמשל בן מלך שהיה בשביה וטוחן בבית האסורים ומנוקל באשפה, ויצא לחופשי אל בית אביו המלך".

(תורת מנחם תשמ"ז, כרך ד, עמ' 100)

אמרת השבוע

אפשר להפך

חסידים משתדלים לנסוע אל רבותיהם לקראת החגים ולעשות את המועדים במחיצתם. חסיד אחד התקשה לעזוב את ביתו ומשפחתו בחגים, ועלה בדעתו רעיון מקורי – לנסוע אל רבו ולשוב במחיצתו את שבת פרשת פינחס.

כאשר הדבר נהפך למנהג של קבע שאלו רבו לפשר מנהגו לבוא אליו לשבת פרשת פינחס דווקא. השיב החסיד: "קשה לי לעזוב את ביתי ולנסוע אל הרבי לקראת המועדים, ולכן אני בא לשבת פרשת פינחס, שבה קוראים בתורה את כל פרשות המועדים, וייחשב לי כאילו הייתי אצל הרבי בכל המועדים".

נענה הרבי ואמר: "רעיון יפה עלה במחשבתך, אך מדוע לא תעשה הפוך? בוא לכאן לכל המועדים, ואילו בשבת פרשת פינחס תהיה בביתך ועם בני משפחתך, ומכיוון שבשבת זו קוראים בתורה את כל פרשות המועדים, ייחשב הדבר כאילו היית בכל המועדים בביתך!..."

ביקור במרכז חב"ד ניו יורק

הנכם מוזמנים לליווי אישי באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בניו יורק

הירשמו בקלות באתר חב"ד ישראל

ש"ק ה'ל' שביטות י"ט פרק ג
א' פרק ד
ב' פרק ה
ג' פרק ו
ד' פרק ז
ה' פרק ח
ו' הל' חמש ומצה פרק א

ש"ק ה'ל' מל' המקדש והעובדים בו פרק דח
א' פרק ט"ז
ב' פרק י"ד
ג' פרק י"ז
ד' פרק י"ח
ה' פרק י"ט
ו' פרק י"ז

לוח יומי
ללימוד
הרמב"ם
 כתקנת הרבי
 מליובאוויטש

לשיעורים ולפרטים נוספים: chabadisrael.co.il/rambam

י"ט - כ"ה תמוז

לא חוסכים

חותכים

במקום לחפש איפה אפשר עוד לחסוך,
עוברים לביטוח משכנתא
של גפן קולקטיב
וחותכים 50% מהמחיר

*מתאים גם לבעלי משכנתא קיימת

לפרטים והצטרפות > 077-444-7777

גפן קולקטיב
בראות ופיננסים

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

ע"י יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 3,900

וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

מבצע
לזמן
מוגבל!

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר
מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים
חינו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הזדונו לממש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!

יוסף מנחם משכנתאות
www.a-menachem.co.il

המחירים לא כוללים מע"מ

להביא מן ההדיוט".

עוד דרך לשלב את שתי הדעות: בית המקדש עצמו יירד מן השמיים, אך שעריו ייקבעו בידי אדם. ומכיוון שהמעמד את הדלתות נחשב כאילו בנה את כל הבית, יקיימו בכך ישראל את מצוות בניין המקדש.

ועוד אפשרות: ידוע שיש שוני בין מידות המקדש במסכת מידות ובין תיאורו בספר יחזקאל. דברים רבים בספר יחזקאל אינם ברורים והם בבחינת 'דברים סתומים', שאין בכוונתו לתרגמם לתכנית מעשית של בנייה. כאן יבוא השילוב - אנחנו נבנה את בית המקדש על-פי המתכונת של מסכת מידות, ואותם 'דברים סתומים' שבספר יחזקאל - יירדו מן השמיים (ראו לקוטי שיחות כרך יא, עמ' 98; כרך יג, עמ' 84; כרך יח, עמ' 418).

גאולפדיה
מנחם ברוד

בידי אדם ומן השמיים

שילוב. יש דעות שבית המקדש השלישי ייבנה מן השמיים (זהר חלק א כח, א, רש"י סוכה מא, א), ולעומתן דעות (ויקרא רבה פרשה טז, במדבר רבה פרשה יג, ב) שבניינו יהיה בידי אדם. הרמב"ם (הלכות מלכים פרק יא) מכריע שבית המקדש השלישי ייבנה בידי המשיח, מכיוון שזו מצווה המוטלת על בני ישראל.

יש כמה דרכים לשלב בין הדעות. אחת, שהדבר תלוי באופן הגאולה: אם 'זכו' - יירד המקדש מן השמיים; ואם 'לא זכו' - ייבנה בידי אדם. עוד אפשרות, שבית המקדש אכן ייבנה בידי המשיח, ועליו ובתוכו 'תלכש' המקדש שלמעלה. בדוגמת 'אש שלמעלה' שהייתה מתלבשת ב'אש שלמטה', אשר עליה נאמר: 'מצווה

אהבת ישראל

שני קצוות בפינחס

באשר לפינחס רואים שני קצוות: פינחס עשה מעשה קנאות, כדי לעצור פגיעה בכבודו של הקב"ה ובכבודם של ישראל. ואולם הקב"ה אמר לאליהו הנביא - 'פינחס זה אליהו': 'לעולם אתה מקנא... חיך שאין ישראל עושין ברית מילה עד שאתה רואה בעיניך' (פרקי דרבי אליעזר סוף פרק כט). היינו, שבכל ברית מילה בא 'פינחס זה אליהו' לראות ולהעיד על מסירת נפשם של בני ישראל.

ומזה לומד הרבי מליובאוויטש הוראה לכל אחד ואחד מיישראל (תורת מנחם כרך

ו, עמ' 75): צריכה להיות העבודה באופן של 'קינא לאלוקיו', שכאשר יהודי רואה דבר הדורש תיקון, עליו להשתדל בתיקון הדבר, ולא להשאיר זאת למישהו אחר. ואולם בבואו לתקן דבר הדורש תיקון אצל הזולת עליו להיזהר שלא לדחותו חס ושלום ב'אמת הבניין'. קודם כול עליו להכיר ולראות את מעלתו של כל אחד ואחד מישראל - בנו יחידו של הקב"ה - שהוא מוכן למסור נפשו בשביל הקב"ה, כפי שרואה 'פינחס זה אליהו' בכל ברית מילה. ואז יתקן את הטעון תיקון, לא בדרך דחייה אלא על-ידי גילוי מעלותיו של אותו יהודי.

וכשם שעלידי התנהגותו של 'פינחס זה אליהו' בשני הקצוות הנ"ל זכה להיות מבשר הגאולה, כך עלידי התנהגות כזאת ממחרים ומקרבים את ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

ב"ה

מכון קדושת האות
חידוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים
(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק בורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

תשלום הוגן

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, ריפונים ועוד

יוסף מנחם משכנתאות
www.a-menachem.co.il

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

מצילה אלמונית בלב היער

"עליכם להחליט – אתם או התינוק", זו הייתה הברירה האכזרית שהוצגה להורים הטריים, שמצאו מסתור ביערות עם הפרטיזנים. בכיו של תינוק עלול להסגיר את כל הקבוצה, הבהירו להם.

אסתר הייתה בת שבע־עשרה עם פרץ מלחמת העולם השנייה. לאוזניה הגיעו השמועות על כוונת הנאצים להשמיד את יהודי אירופה. היו לה אחד־עשר אחים ואחיות, והיא החלה להפציר בהוריה כי ימלטו מהעיירה שבה התגוררו בפולין, בטרם יהיה מאוחר.

אלא שרוב האנשים סירבו להאמין. גם הוריה של אסתר טענו שאלה שמועות סרק. בהחלטה אמיצה הצליחה אסתר לשכנע אותם להפקיד בידה שניים מאחיה הקטנים, והיא ברחה איתם.

החורף היה בעיצומו. הלילה ירד. אסתר החליטה להיכנס לכפר סמוך ודפקה על דלת אחד הבתים. היא ביקשה מחסה. בעלת הבית היססה. גם היא שמעה שהנאצים מתקרבים ופחדה להסתיר יהודים.

אסתר סיפרה שהיא יודעת לתפור, לבשל ולעזור בכל עבודות הבית. "רק תני לנו מקום לישון", התחננה. נעתרה האישה לבסוף והכניסה אותם לביתה.

זמן מסוים חיו אסתר ואחיה בבית. יום אחד נשמעו קולות האופנועים של הגרמנים. בעלת הבית הבינה את גודל הסכנה. "רוצו מייד ליער!", אמרה לאסתר.

האחים הקטנים אפילו לא הספיקו לשרוך את נעליהם. הם רצו בעקבות אחותם, אך הנאצים הבחינו בהם וירו בהם. שני הילדים נרצחו לעיני אחותם. היא שמעה את זעקותיהם האחרונות, אך ידעה שעליה להוסיף לרוץ לעומק היער.

עם רדת החשיכה, מותשת וחסרת כוחות, נשכבה בין העצים, לנוח מעט. לפתע שמעה דיבורים בידיש. היא זחלה לעבר הקולות וראתה מולה פרטיזנים יהודים. הם קיבלו אותה לשורותיהם.

בקבוצה הזאת פגשה אסתר את יעקב ספיבק, שבתחילת המלחמה הצטרף לפרטיזנים עם אחיו ואחותו. השניים מצאו חן זה בעיני זה והם החליטו להתחתן. התחנה נערכה כדת משה וישראל בלב היער, בלי ריקודים וחגיגות אך בשמחה גדולה.

בי"ד בניסן תש"ד (1944) נולד לבני הזוג בן זכר, ונקרא שמו בישראל שלום. מייד עם לידתו התלחשו שני בניהם חברי הקבוצה והחליטו כי בלתי־אפשרי שיהיה איתם תינוק. בכיו, הסבירו

בירה אכזרית. ההורים לא ויתרו על התינוק. שלום ספיבק

המזון המאולתר גרם לתינוק עצירות קשה. גופו הכחיל ונראה היה שלא ישרוד. אסתר החזיקה את בנה בידיה ומיררה בבכי

להורים הצעירים, עלול להישמע למרחקים ולחשוף את הקבוצה לפני הנאצים.

ההורים החליטו לעזוב את הקבוצה, ולנסות לשרוד בכוחות עצמם. הם הסתתרו בבורות ביערות. מדי פעם בפעם נכנסו לכפרים ואספו שאריות מזון מפחי אשפה. לעיתים גויים טובים

סיפקו להם מעט מזון.

בשל הרעב לא הצליחה אסתר להניק את בנה הרך. יעקב ליקט פירות יער, ריסק אותם, ערבב את הרסק עם מעט שלג והאכיל את התינוק. המזון המאולתר גרם לתינוק עצירות קשה. גופו הכחיל ונראה היה שלא ישרוד. אסתר החזיקה את בנה בידיה ומיררה בבכי. היא התחננה לה' שיושיע אותה ויציל את בנה הקט.

פתאום הופיעה מולה אישה מבוגרת. היא פנתה אל אסתר ושאלה בידיש: "בתי היקרה, למה את בוכה?".

אסתר הראתה לה את התינוק וסיפרה בדמעות כי הוא סובל מעצירות ועומד חלילה למות.

"אל תדאגי", אמרה האישה המסתורית. "הוא לא ימות".

"תגידי לי מה לעשות", ביקשה אסתר בייאוש.

"נאסוף יחד לשלשת ציפורים, נערבב אותה עם מעט שלג וניתן לתינוק", הציעה האישה.

אסתר נחרדה. "שאני אתן דבר כזה לתינוק שלי?".

אך האישה השיבה בתקיפות: "אם לא תעשי זאת – הוא ימות".

באין פתרון אחר קיבלה אסתר את הצעתה של האישה. הם הכינו את התערובת ונתנו אותה לתינוק. חלפו עשרים ודקות ומול עיניהם הנדהמות חל בתינוק שינוי דרמטי.

התינוק התרוקן, והצבע שב ללחייו. שלום הפעוט ניצל.

אסתר המרוגשת ביקשה לחבק את האישה האלמונית ולהודות לה, אך זו נעלמה כלא הייתה. הופעתה נשארה בגדר תעלומה.

בחודש אייר תש"ה (1945) שמעו ההורים קריאות ברמקולים של חיילים רוסים הפונות אל הפרטיזנים ומבשרות על סיום המלחמה. ההורים ובנם יצאו מן המסתור. הרוסים סיפקו להם בגדים ומזון.

בשנת תש"י (1950) עלתה המשפחה לארץ באונייה 'גלילה'. שבעה חודשים התגוררה בבית ליד ובהמשך התיישבה בראשון־לציון.

כשהיה שלום כבן שמונה החליט אביו שהגיעה העת לעשות לבן ברית מילה. שלום זוכר את הרב עטור הזקן הלבן שמל אותו. "הבנתי, אני יהודי, ויהודי צריך להיות מהול".

(על־פי עדותו של שלום ב'ערוץ 2000')

בהשגחת הבד"ץ
הירושלמי
העדה החרדית

קורונייקי

מאפיין במרירות וחרפות עדינה עד בינונית ובעל ארומות עשבוניות ירוקות. טעם נהדר ומרקם שמנוני משתלב בכל מטבח

מריות חריפות ארומה

יש לנו זן נדיר!

נבחרת השמנים
שמנצחת בכל טעם

להזמנות:
04-3302011
assi-oliveoil.com

3m

בר מים עם טכנולוגיית שבת למהדרין

נועם 3 ננו. נעים להכיר!

מים חמים כ-6.5
ליטר גם בשבת

מים קרים ללא הגבלה
גם בשבת

שירות וניסיון
מעל 20 שנה

קטן
וקומפקטי
במיוחד

אסיקום

מוקד הזמנות:
077-2304757

עם הרב נחום גולדשמיד
שליח הרבי בלב העיר נתניה

רציתי לשאול

איך מבחינים בין קנאות אמיתית וקדושה לבין מידות רעות המתעטפות בלבוש של קנאות?

התורה מציינת
לשבח את מעשה
הקנאות של פינחס,
שעצר את המגפה
שפגעה בבני ישראל.
ואולם יש לזכור
שקנאות היא כמו

ניתוח חירום, שנעשה במצבים קיצוניים
בלבד, וגם אז אחרי נקיטת כל אמצעי
הזהירות הדרושים.

השאלה מציגה את הדילמה האמיתית
- האומנם האש שבערת בי אש קדושה
היא, שכל-כולה דאגה לכבוד שמייים, או
שמתערבבות בה גם מידות רעות, כמו
כעס, יצר מחלוקת, יריבות אישית והרמת
קרני על חשבון הזולת.

אחת הדרכים לברר זאת היא לבדוק
אם אמנם אני מלא אותו להט כשמדובר

בעשיית טובה לזולת ובהתגייסות לענייני
אהבת ישראל וחסד. אם בתחומים האלה
אני פחות נלהב, ומשאיר אותם לאחרים
- יש בהחלט מקום לחשוש שאש הקנאות
המתפרצת בתוכי אש זרה היא.

עוד נקודת מבחן - האומנם כלפי
עצמי אני קנאי גם כן באותה מידה, או
שעל עצמי אני סלחן יותר? ועוד שאלה
שראו לשאול: אילו עושה המעשה
שמעורר את קנאתי היה אדם אהוב ויקר
לי, האומנם הייתי משתוקק לצאת למסע
הקנאות באותה מידה?

זאת ועוד, לעיתים נעשות בסערת
הקנאות עבירות חמורות לא פחות מאלה
שעוררו את אש הקנאות, וזה עצמו מוכיח
את טיבה של קנאות זו.

התורה מעלה על נס את קנאותו של
פינחס, ורואים זאת על-פי התוצאה -
היא השכינה שלום והביאה יותר אהבה
ואחוה בקרב בני ישראל. זו קנאות
אמיתית, כמו ניתוח שגורם כאב לזמן
קצר, אבל אחר-כך מביא בריאות וחיים
טובים יותר.

ובכלל כדאי לרתום את הקנאות לכיוון
החיובי - קנאות לאהבת ישראל!

מסחר וחוזים בבין המצרים

בימים אלה.

לעומת זה, מסחר שוטף, קניות לצורך
פרנסה ועסקים רגילים מותרים לחלוטין.
יש שהקלו אף במשא ומתן של שמחה,
שלא לא יוכל לעסוק בו לאחר מכן.

באשר לחתימת חוזים ועסקאות
גדולות, כמו קניית דירה או שאר
עסקאות משמעותיות, כגון חוזי שכירות
דירה או חוזי עבודה, הרי שעל-פי האמור
- הדבר מותר מעיקר הדין. עם זה, נהגו
להחמיר שלא לחתום על חוזים חשובים
בתשעת הימים, כיוון שזה זמן שאינו
סימן טוב לישראל, וממילא אינו זמן
מתאים להתחלות חדשות. הימנעות זו
תקפה בכל שלושת השבועות.

עם זה, במקום שבו עלול להיווצר
הפסד, או שהעסקה תאבד ('דבר האבד')
- מותר לחתום על החוזה ולבצע את
העסקה ללא חשש, מכיוון שמניעת הפסד
קודמת למנהג זה.

מקורות: משנה תענית כו, ב. יבמות מג, ב. טושו"ע סי'
תקנא ס"א.ב. מג"א שם סק"ז. משנ"ב שם סק"א ובשער
הציון סק"ג. נטעי גבריא, הל' בין המצרים, פ"ח ס"א.
פכ"ח ס"א. וראה גם מדרין ב"ד רבני חב"ד לבין המצרים
תשפ"ו פ"ג סמ"ג ובהערות שם. וש"נ.

הלכה למעשה

הרב מנחם ובהה
ראש בית ההוראה 'תורה שלמה' י"ם

שאלה: האם מותר לשאת ולתת, לעשות קניות יקרות ולחתום על חוזים עסקיים בימי בין המצרים?

תשובה: הלכה פסוקה היא כי "משנכנס
אב ממעטין בשמחה". בכלל זה קבעו
חכמים שיש להמעיט במשא ומתן ובכניין
של שמחה, וזאת בעיקר בתשעת הימים
שמראש חודש אב ועד תשעה בו.

לדעת רבים מהפוסקים איסור משא
ומתן אינו איסור גורף על מסחר, אלא
רק על "משא ומתן של שמחה", כמו
עסקי חתונה. ויש אומרים שנכללת בזה
אף קניית דברי מותרות, שאינם נחוצים
לקיום היום-יומי, כגון תכשיטים, רהיטים
חדשים, או בגדים חשובים. בכלל זה גם
הזמנה באינטרנט של מוצרים שיגיעו
אחרי תשעה באב. כמורכב בנייה של
תענוג והרווחה, שאינה דחופה, אסורה

תקציר: הסנדלר הזקן זועם. הוא לופת את מר אמנון כדי לאפשר לקוף לברח... סעיד לא מפספס את ההזדמנות ונעלם עם הג'יפ, מותיר אחריו ענן אבק סמיך

ג'יפ נטוש

"טוב", הפטיר לעברנו מר אמנון, מחזיר את הטלפון בתורה לכיסו. "הכוחות בדרך אלינו. הם רק מתעקבים בגלל איזושהי תהלוכת פורים ענקית שחוסמת את הכביש הראשי... רגע!", הוא התעודד פתאום. "בעצם, אם היא חוסמת אותם, היא גם חוסמת את סעיד עם הג'יפ. בואו נתקדם ברגל בינתיים".

התקדמנו על ציר הכביש כששוימכר המיסר עושה כל מאמץ לא לפגור אחרינו בהרבה. תוך עשר דקות כבר שמענו היטב את צהלות תהלוכת הפורים הענקית, וראינו את הכביש לפנינו שוקק ילדים מחפשים. זו היתה תהלוכת פורים של עיריית ירושלים עבור ילדי השכונות הצפוניות, הסמוכות לגן החיות. האם זו היתה הסבה לאחוז הגבוה של ילדים מחפשים לבצעלי חיים? היו שם זכרות וג'ירפות, נמרים וקופים, ילד מחפש לטנס ו'היפופוטם' ענק שבתוכו היו מן הסתם לפחות ששה ילדים, וכל זה בתוך מוזיקה ורמקולים ובלונים, רעש וצלצולים. בקצור,

כלגן חוגג. אין ספק, התהלוכה היתה ססגונית, קרה ומשקעת, אבל אני לא יכולתי שלא להזכר בתהלוכות ל"ג בעומר של ילדי ישראל, שבהן הרעש העולה מרכב משנים עשר הפסקים, ססמאות עידוד למצוות אהבת ישראל וקריאות לזרוז הגאולה.

"פה הוא היה חייב להעצר", מלמל מר אמנון, ועיניו בולשות לכל הכוונים. ואכן, עקול אחד נוסף והג'יפ התגלה לנגד עינינו, חונה בצד הדרך, נטוש. די ברור היה שסעיד התקדם והתערב איכשהו בתוך הקהל הגדול, מפני שאת היערות השארנו מאחורינו. באזור הזה שני צדי הכביש קרחים ושוממים. אין לו לאן לברח אלא לתוך התהלוכה.

הרחק מן העבר השני של צביר החוגגים הופיעו האפנועים הראשונים של הכוחות מכונן גן החיות, ותכף אחריהם ג'יפ מלא שוטרים. העננה החלה לסור מעל פניו הקדורניות של מר אמנון. "זהו! עכשו מלחמה לו לסעיד מלפנים ומאחור", אמר בספוק, ואני העזתי להוסיף: "וגם מלמעלה... בעזרת השם".

המשך יבוא

נעלם בעקול הדרך, התעשת ומהר לעשות את הדרך היחיד שנותר בידי. הוא שלף את אקדחו, נשכב על הקרקע וירה כמה יריות לעבר הגלגלים. "חוששני שלא פגעתי", הודיע ביבש והתרומם במהירות מהאדמה. "אבל עם קצת עזרה נוכל להשיג אותו", והוא מהר להוציא את הפלאפון.

ההמום מפלנו היה, כמובן, הסנדלר הזקן. הוא הביט בעינים קרועות בג'יפ הנהוג בידי קוף במימנות, כאחד האדם, ולראשונה חלחלה למוחו ההבנה שאולי בכל זאת מדבר בקוף לא שגרת... "אני לא מאמין!", פלט לבסוף. "אז זה לא היה באמת קוף? זה... זו היתה... תחפשת?".

אבל מר אמנון לא התחס אליו עוד. על שכמו הטלה עכשו המשימה הלא נעימה להתקשר אל הכוחות שאיתם שוחח בלגלגנות מבדחת אך לפני חמש דקות, להודות בכשלונו ולבקש עזרה. ציקו אחז בעדיניות בורעו של הישיש, שהחרטה העזה על התערבותו נכרה היטב על פניו. "הוא מאוד כועס עכשו, המפקד שלנו", לחש באזנו. "אבל אתה באמת לא אשם, מר שוימכר. אנחנו לא אמרנו לך. יהיה בסדר. הוא יתפס בסוף".

פרשה מי יודע

השלוש העתידי

שאלה: מהי 'ברית שלום' שהקדוש-ברוך הוא נתן כשכר לפינחס?

תשובה: רבנו בתי מסביר שהקדוש-ברוך הוא הבטיח לפינחס הגנה מפני אחיו של זמרי, שבקשו לנקם את מותו. לפי רבי יהונתן איבשיץ, פינחס קבל ברכה לשלום, מפני שרבים אינם רואים בעין יפה אדם שמגלה גבורה ומסירת נפש למען עם ישראל והתורה, ולכן הוא נזקק לברכה זו.

ואולם 'אור החיים' מפרש את הדברים כרמז לעתיד לבוא, לזמן הגאולה השלמה. אז יבוא פינחס - שהוא אליהו הנביא - ויבשר על השלום המיחל. רבי אברהם מקליסק מוסיף, שנאמר 'הנני נותן' בלשון הווה, ולא 'נתתי' בלשון עבר, רמז שאלה הנביא לא נפטר אלא עלה השמימה ועודנו חי וקיים.

שאלה: מה אנחנו יכולים ללמוד ממצעה הקנאות שעשה פינחס, שבזכותו נעצרה המגפה?

תשובה: הרבי מליובאוויטש מסביר שגם בימינו מתחוללת 'מגפה' רוחנית, ורבים מילדי ישראל אובדים מדרך היהדות, חס ושלום. על כל אחד מאתנו מוטל לפעל בקנאות חיובית, מתוך אהבת ישראל, כדי להשפיע על יהודים אחרים בדרך נעם ובסדר פנים יפות.

שאלה: האם יש משמעות לעבדה שוקראים תמיד את פרשת פינחס בתחילת ימי בין המצרים?

תשובה: המהרא"ל צינץ אמר שזו 'הקדמת רפואה למכה', כי פינחס, הוא אליהו, יבשר על הגאולה מהגלות. ה'שפת אמת' אמר שהפרשה עוסקת בין השאר בקרבנות התמיד והמוספים שהקריבו בבית המקדש. כאשר קוראים בתורה על הקרבת הקרבנות, הלב מתמלא פסופים וצפייה לבנין בית המקדש במהרה בימינו.

מה רבו מעשיה' ה'

לא עפיפון, טריגון!

מה צף שם במים? זו אינה צדפה ולא רפסודה, זה טריגון!

הטריגון הוא דג בעל מראה יוצא דופן בהחלט. הוא שטוח ונראה כמו עפיפון. השלד שלו אינו עשוי מעצמות, אלא מסחוס גמיש. בזה הוא קרוב משפחה של הכריש.

הטריגונים אוהבים להתחפר בחול שבקרקעית הים, ורק עיניהם מציצות החוצה. זאת הם עושים כדי להסתתר מטורף או סתם כדי לנוח.

אמרנו שהטריגון דומה לעפיפון, וזה גם בזכות הזנב הארוך שלו, שנראה כמו שוט. בקצה הזנב יש עקץ, המשמש נשק בעת הצורך. הטריגון הוא דג רגוע ועדין מאוד, ובעולם לא יתקף את מי שאינו מאיים עליו. רק אם יחוש סכנה, ישתמש בעקץ שלו.

יש טריגונים במגוון גדלים. הקטנים שבהם הם בגודל צלחת, ויש טריגונים גדולים במיוחד, כמו הטריגון קצר הזנב האוסטרלי, שמגיע לרחב של כשני מטרים ולאורך של כארבעה מטרים.

מלמעלה נראה שלטריגון אין פה, אבל האמת היא שפיו ממוקם בתחתית הבטן. ככה, כשהוא מרחף מעל קרקעית הים, הוא מחפש חלזונות או צדפות. יש לו לסתות חזקות, שמפצחות את השריון שלהם.

לעצמם זה, העיניים של הטריגון נמצאות בחלק העליון של הגוף, וכך אין הם מסוגלים לראות את הטורף. לשם כך הם נעזרים בחוש הריח ובחישנים רגישים, שיכולים לזהות את החשמל שמפיקים יצורים קטנים המסתתרים בחול.

אף הטריגון נושם כשהוא מתחפר, הלא הפה והזימים נמצאים בתחתית גופו? ובכן, יש לו חורים מיוחדים מאחורי העיניים, ששואבים מים נקיים מלמעלה.

חכם הרזים

איור:

מרדכי אייזנשטט

מאת:

דניאל גורדון

תקציר: בפה שעות אחרי שהעביר נסה להפריע את מנוחתו, הופיעו בשרתי ההגמון בבית הרב, כדי להוביל אותו לכינוס החכמים המיוחד

הפסוק: יבוא

הלכה בשבוע

כבר אכלתם מנגו השנה? עכשו הפרי העסיסי הזה מגיע לשוקים, אבל אם עדין לא אכלתם ממנו השנה, תצטרכו לחכות עד אחרי תשעה באב, כי בשלשת השבועות האלה אין מברכים 'שהחינו'.

חיים יהודיים

מנחם כהן

לחות את המקדש בקריית ארבע

תעודת זהות. הרב שלמה לוינגר, בן 53, מנהל בית החינוך 'חברון' בקריית ארבע חברון – תלמוד התורה הגדול והוותיק ביישוב. בנו של הרב משה לוינגר, המכונה 'אבי היישוב היהודי בחברון'. בית המקדש הוא חלק בלתי נפרד מחיי היום-יום במוסד החינוכי.

חינוך. אני מנהל את בית חינוך 'חברון' כבר ארבע-עשרה שנים. יש לנו תכניות חינוכיות רבות ומגוונות, אבל גולת הכותרת היא דגם מפואר ומדויק של בית המקדש, המוצב בלב בית המדרש שלנו. בהתחלה היה לנו דגם קטן ונחמד, אבל כשהתחלנו לראות עד כמה התלמידים נמשכים אליו וכמה הוא מעורר בהם סקרנות והתרגשות, הבנו שזה כלי חינוכי רב עוצמה.

דגם. לפני כחמש שנים החלטנו להשקיע ולבנות דגם משודרג, מדויק ככל האפשר. את הדגם בנה באהבה ובמסירות ר' עמוס חדר, נגר, אביו של תלמיד שלמד במסלול התורני. כשהדגם נחנך, במעמד הרבנים הראשיים לישראל, בא אפילו שר החינוך לראותו. הרגשנו שנושא בית המקדש והציפייה לגאולה באמת נכנס לבית הספר.

אווירה. מאז שהדגם עומד שם כל האווירה בבית המדרש השתנתה. כשאתה יושב ולומד והדגם המרהיב ניצב מול עיניך – הלימוד נהפך לחוויה חיה ונושמת. התלמידים לומדים מסכת מידות ולא רק קוראים מילים, אלא רואים בעיניהם איפה היו העזרות, הלשכות והכלים. פתאום הכול קרוב, מוחשי ומרגש. זה משנה את כל המבט על הלימוד.

בחירה. כבר מכיתה ג אנחנו ג מציעים לתלמידים להצטרף למסלול תורני מיוחד, שאותו מנהל בהצלחה גדולה הרב יובל תורגמן

דגם מדויק של בית המקדש נהפך ללב הפועם של בית חינוך 'חברון' בקריית ארבע חברון. עבודת אמן של נגר, אביו של תלמיד

למעלה: שר החינוך בביקור בחנוכת דגם המקדש. במרכז: ילדים לומדים על המקדש. במטה התמונה למטה: הרב לוינגר

יושבים ללמוד מכוח רצונם, זה אחד המראות המרגשים.

ירושלים. מעת לעת אנחנו עולים עם המתמידים לירושלים, למסע שכולל סביב בית המקדש. מתפללים בכותל, מבקרים במוזיאון המקדש וצופים בדגם הענק בעזרת משקפי תלת-ממד. התלמידים חוזרים מהמסע בעיניים נוצצות.

ציפייה. אנחנו חיים כאן את הציפייה לבניין בית המקדש. התלמידים שרים מדי יום "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח" בכוונת הלב, עוסקים בפרטי המקדש, וממש חשים את זה.

שליחות. אבי, הרב לוינגר ע"ה, ראה בחינוך שליחות גדולה. זו גם רוח חב"ד, המכנה את המורים 'שלוחי חינוך'. אנחנו כאן כדי לחבר את הילדים לתורה, לארץ ישראל ולעם ישראל. התלמידים שלנו הם פסיפס יפהפה של כל עם ישראל – אשכנזים וספרדים, עולים מצרפת וממדינות אסיה ומכל קצוות תבל.

תוצאות. ההורים מספרים לי בהתרגשות איך ילד שלא אוהב לקום בבוקר – קם לבד בימי המסלול התורני, ומבקש שייקחו אותו מוקדם. בוגרים חוזרים ואומרים שהמשניות ששיננו כאן מלוות אותם גם בהמשך החיים.

חופש. 'החופש הגדול' גדול מדי, ואצלנו ממשיכים ללמוד עד אחרי תשעה באב. כן, צריך לומר את זה: תשעה שבועות של חופש, זה איום ונורא.

להאהיב. אני קורא למורים ולהורים לעשות מה שביכולתם להאהיב את התורה על הילדים בדרך חווייתית. זה בעיניי המפתח בחינוך ילדי ישראל – להפוך את הלימוד לחוויה, שכל דבר של קודש יעבור דרך חוויה.

(חתנו, אורי שני הי"ד, נפל במלחמת התקומה, והשבוע בתו האלמנה, מרים, התחתנה בשעה טובה ומוצלחת). פעמיים בשבוע התלמידים קמים מוקדם ובאים לבית הספר בשעה 7:30 בבוקר. כמעט מחצית התלמידים בוחרים לעשות זאת. הם לומדים סדר מועד, מתעמקים במסכת מידות, משננים משניות על המקדש ולומדים רמב"ם יומי.

סיירת. אחרי הלימודים אותם תלמידים נשארים עוד שעה ל'סיירת גמרא'. לראות אותם

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

מחסי השוק מחסי השוק

הרשת הטובה בישראל למוצרי סוהרין

מבצעים בכל מרכז